

Masia «Sot del Pera»

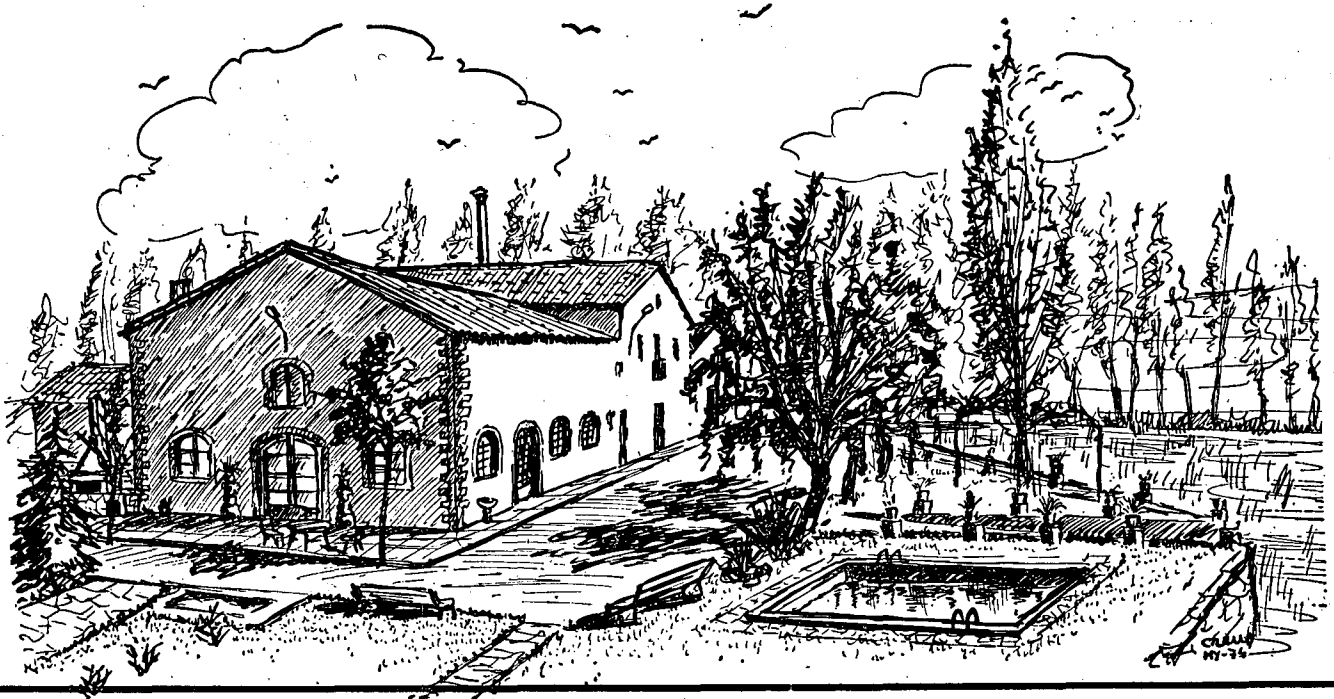
En la partida «Sot» cercana a Preixens está la Masia del Pera. Sorprende gratamente al acercarse a ella, el contemplar sus alrededores convertidos en un hermoso parque donde se conjuntan hermosas parcelas de césped inmejorablemente cuidado, parterres floridos, campo de deporte, pista de tenis, estupenda piscina y variados detalles de buen gusto que convierten a la masia en una verdadera finca de recreo. Todo ello nos dá una viva muestra del partido que se puede sacar de las masias de nuestros contornos cuando gozan del cariño y asiduidad de sus dueños.

En medio de tan bello paraje está la casa brillante de cal y tan cuidada como sus contornos. Las edificaciones constan de la masia propiamente dicha donde se lee el año 1878 grabado en el portal, que es residencia de los medieros, y adosada a la misma un cubierto convertido hoy en edificación bellamente arreglada para complemento de las instalaciones exteriores, sala de juego, vestuarios y gran sala de estar con estupenda fogata que le da ambiente.

Otros cubiertos y corrales engrandecen el conjunto y son utilizados para diversos quehaceres de la explotación agrícola de las fincas, que aparte del riego de las acequias del Canal de Urgel, gozan de una buena instalación de riegos por aspersión.

Agua corriente, con gran depósito abastecedor situado a la adecuada altura para su distribución natural, teléfono, fuerza eléctrica, existen en la masia Pera, comodidades que ayudan a darle este ambiente tan acogedor que se respira en todo su ámbito

Algunas obras importantes han contribuido al saneamiento de los terrenos, como la instalación de una gran tubería enterrada que transporta el agua del Sió utilizada para el riego por algunos terratenientes de Preixens.

El lector opina...

EN MEMÒRIA DEL JOAN SASTRE

Sr. Director de SIO:

No voldriem recordar-nos de la trista i lamentable guerra civil; però el senyor Bonet, en l'últim article que d'ell publica el Butlletí SIO, com en molts d'altres, té un interès especial a no deixar-nos-en oblidar.

Les campanes de l'església d'Agramunt, com les dels altres pobles, senyor Bonet, foren declarades material de guerra de primera necessitat i una comissió nomenada a l'efecte anava de poble en poble exigint que fossin despenjades. Per tant, l'alcalde no tenia altre remei que complir ordres.

Hi haurà qui, com jo mateix, en assenyalar aquest fet que ha passat a la història, recordi a en Joan Carrera el (Joan Sastre) i s'imagini que era ell la primera autoritat al·ludida. Això fa que m'interessi aclarir-ho perquè no era ell l'alcalde d'Agramunt, aleshores.

Valdria més que recordéssim coses que ho necessiten, coses que sí mereixen ésser recordades i no obstant no se'n parla mai. ¿Per què?

Entre moltes altres crec que seria bo recordar que aquest fill d'Agramunt, en Joan Carrera, en aquells dies dramàtics, va fer que no passessin coses greus, fins en alguns moments enfrontant-se amb elements que venien de fora amb males intencions, i això no era tasca massa planera.

Els capellans que decidiren romandre a Agramunt, com és el cas de Mossèn Solé, que pogués fer una vida normal; les monges de la vetlla, que avui no existeixen, continuaren llur humanitària missió; per tal que salvar els articles sagrats i de valor, els va fer paredar a l'altar que crec en diuen del Roser per la qual cosa va ésser felicitat per la malauradament desapareguda "Generalitat de Catalunya".

A en Joan Carrera se li deu també la construcció de les Escoles encara existents, que després foren tancades alguns anys, i moltes altres coses que no vull recordar per no fer-me pesat. Si en Bonet no ho recorda pot preguntar-ho a molts agramuntins que tinguin memòria per recordar el bo i el dolent.

Cordialment vostre,

NARCIS PUJADES

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

ACLARIMENT

Sr. Director de SIO:

Li demano que en el proper número de SIO hi faci cabre aquestes lletres, que aclariran uns punts erronis del meu comentari sobre "Proses de Ponent", així com arrodoniran aquell article que, per culpa meua, ha sortit ben encrestat.

El primer punt consisteix en dir que "Proses de Ponent" és un llibre de Josep Vallverdú.

El segon punt fa referència al darrer paràgraf i a l'anotació «2». Quan escric: «Queda ancorat (2) en la subtilesa plàstica...» i escric a la nota 2: «Ancorat. Alludeixo al vers de l'autor, de «somni insomni», que fa: «Em sé ancorat en antigues fondàries» (...) poema que, per altra part, particularment trobo formidable», deixo entreveure, erròniament, que l'autor del llibre comentat és el mateix autor del poema de la nota 2, quan, en realitat no es així. L'autor de "Proses de Ponent" és Josep Vallverdú i l'autor de "Somni, insomni" (1) és Francesc Vallverdú. A cadascú el que li toca. Quedi clar, però, que respecte al contingut crític de "Proses de Ponent" (SIO, abril del 1974) no me'n desdic.

Afectíssimament,

JORDI GUASCH

1. Somni, insomni. Francesc Vallverdú. «Els llibres de l'escorpi». Poesia. Edicions 62, Barcelona, 1971.

TEATRE DE PASQUA

Aquesta vegada, els del Grup Escènic Agramuntí s'han dedicat a la fusta, a la fusta noble que, si és tallada de lluna, n'hi ha per vida d'hereus. "Pi, Noguera i Castanyer, fabricants de mobles" és, pel meu gust, la comèdia més divertida de totes les que han representat. I cada dia es milloren en la interpretació, més ben dit, com a aficionats ja no es pot demanar més.

Apart el mèrit com actors, els del Grup Escènic Agramuntí en tenen un altre que també cal posar de relleu. Amb llur dedicació i, sobretot, amb la seva continuïtat, mantenen i fan reviure la tradició escènica de la nostra Vila, on des de fa molts anys hi ha gent que s'interessa pel teatre. En el món d'avui, on la majoria prefereixen que els ho portin tot amanit, és agradable i esperançador constatar l'existència d'un grupet d'agramuntins d'ambdós sexes, uns joves d'edat i tots en esperit, que dues vegades a l'any batallen dos o tres mesos per preparar una obra de teatre. I ho fan bé i tant ells com el públic els queden ganes de tornar-hi.

Gairebé no caldria dir que la comèdia de referència fou representada al Casal Agramuntí, l'únic indret de la Vila apropiat per aquests quefers. La concurrència fou bastant nombrosa i els aplaudiments, i posteriors felicitacions, a dojo i no precisament per compliment. Eren tres els personatges femenins: La Rosa Pascual, severa i digna com ella mateixa; l'Antoneta Canosa, plena de picardia i pardalets al cap; i l'Anna Santacreu, una bona nena que aquesta vegada feia de "bona nena". Ells tampoc es quedaren endarrera. L'Amadeu Padullés i en Josep Lluelles eren la gent de pes, uns senyors seriosos plens de maldecaps; en Manolo Pedraza, jove, simpàtic i en el fons un sentimental; solemne com sempre, en Francesc Torra va complir amb la seva missió; a en Josep Maria Roig li esqueia aquell tipus vanguardista, extravagant i bona cosa ingenu. I per no perdre el costum, aplomat i metòdic, en Josep Bertran, director del Grup, va sortir a les acaballes de l'obra per tal de resoldre la situació amb unes gotetes de suspense. No vull acabar sense recordar els serveis auxiliars: apuntador, tramoistes, etcètera. Tots es mereixen un aplaudiment.

Lluís PONS SERRA

En un altre indret del periòdic trobarà el lector un estudi sobre la problemàtica cerealista fet per un grup de pagesos de la comarca. La notícia és interessant i no podem passar-la per alt sense fer-hi uns comentaris.

És satisfactori constatar, i a la vegada esperançador, que la nostra pàgina no es limita al plany i al gemec, sinó que, amb l'eloqüent contundència de les xifres, posa de relleu l'absurditat d'uns preus agrícoles pràcticament estables, quan tots els altres factors que intervenen en la producció s'enfilen cap dall als núvols. Allò de que els pagesos sempre es queixen, fàcil excusa per fer oïdes sordes a les lamentacions de l'agricultura, cau per la seva base una vegada llegit amb una mica d'atenció i d'interès l'informe esmentat al començament. L'agricultura està en crisi i si no s'hi posa remei aviat té assegurada la partida de defunció.

Tampoc no podem oblidar que l'agricultura és el fonament de la prosperitat de la nostra comarca. La indústria dona molta vida, és ben cert, i les comparacions sempre són odioses; però desgraciadament si els pagesos no rutllen com cal, a la curta o a la llarga se'n ressenten tots els estaments. Els pobles de la comarca són exclusivament agrícoles; a la Vila els pagesos són minoria; però ja són més colla els agramuntins que tenen interessos a l'agricultura, em refereixo als mestres que disposen d'una petita —o més grossa— propietat i el que perceben per aquest concepte és el que fa la gràcia en llurs ingressos habituals.

En faran cas a les altures de les demandes dels nostres pagesos? No ho sabem, és una cosa que fa de mal dir perquè l'indret on es prenen les decisions oportunes és molt lluny, geogràficament i mentalment, de la Ribera del Sió; però no cal perdre l'esperança. Sabem per experiència que solament amb la raó, de vegades, no es pot anar gaire lluny; però també és cert que quan la raó existeix hi ha molt de guanyat. I més encara si aquesta raó es demostra documentalment i amb clara evidència.

El que sí podem esperar, ja des d'ara, és que tots els agramuntins prenguin consciència clara dels problemes del nostre camp. I que ho facin d'una manera seriosa. Treballar la terra és una feina ingrata, malgrat totes les mecanitzacions. El negoci agrícola no és rentable, malgrat tots els preus de garantia. El cultiu dels camps és necessari, malgrat tots els avanços de la ciència. El pagès, com a element productor, reclama una remuneració proporcionada a les seves suors i a la seva aportació al bé comú. I el pagès, com a home, es mereix, com a mínim, comprensió.

ISET

NOTICIES INTERNES

A la nostra redacció es comenta que no tothom a qui es demana la seva aquiescència per a informar les pàgines centrals de SIÓ titulades "La nostra gent", accepta aquesta invitació, sinó que més aviat algunes persones es retireuen de formar part d'aquest testimoni humà històric excusant-se en un enfilall molt divertit d'evasives, com per exemple: si jo no tinc prou categoria, si un dia no em vàrem publicar un treball, si el treball meu sortí retallat, si no podria dir el que em semblés, si diran o no diran de mi després de donar la cara...

NOMENAMENT

El convilatà senyor Rossend Caro Guerri ha estat nomenat president del Sindicat Local Mixte. Enhorabona.

SETMANA SANTA

La darrera Setmana Santa —que potser hauriem de començar a anomenar setmana laica— ha estat més aviat grisa. La poca gent que quedà a la nostra Vila —entre la gran guíllada, sabem que més de mitja dotzena de persones s'arribaren fins a la França per tal de fer exercicis— és la que protagonitzà la festa que consistí en cantada de caramelles, organitzada pel senyor Vicari; representació de la comèdia "Pi, Noguera i Castanyer", amb una assistència regular; i el concert de les corals: la infantil "Bon cant", "la Coral d'Avui" i les flautes de la coral infantil. I tot això amb l'exposició de "l'Agramunt pretèrit" que amb la seva nombrosa documentació d'un Agramunt històric no massa llunyà, fou un èxit a la biblioteca de la Caixa de Pensions, que és la que organitzà l'acte i a la que hem de dirigir tota mena de remerciaments. També hi va haver processos —¿quan començarem a prescindir-ne?— i mona, que en definitiva va ser l'autèntic protagonista pasqual...

REUNIÓ AL CASAL

El dia 26 d'abril hi ha hagut reunió extraordinària de socis al Casal. El tema més important fou l'entrada lliure dels jubilats a la societat: cafè, cinema, teatre... Aquesta qüestió ja havia estat aprovada anteriorment en una altra junta, però els vius ho enredaren tot, i ara s'ha hagut de desfer aquell acord i refer-lo amb una normativa adient. ¿Què ho fa que al Casal hi ha alguns socis que es perden de vista...? Diem això perquè en l'assumpte de renúncia a la propietat de les llotges alguns d'ells també han volgut passar-se de llestos, esgarrant-ho tot. Amén.

LA FIRA

Els dies 4 i 5 de maig s'ha celebrat la fira de primavera. Malgrat l'esforç inclit del nostre batlle i col·laboradors, la cosa ha quedat més aviat descolorida i llunyana. Tot plegat potser ha estat, una vegada més, una lliçó per a dirigir els esforços de tots cap a d'altres fitons... que no siguin la "fira del carajillo".

LA COLLITA!

La collita es presenta molt bona. Ho diuen els pagesos. I si ells ho diuen cal creure-ho. Ara bé, ho confessen amb unes certes reserves, per exemple: si no plou més..., només collirem palla... És clar, no es pot dir blat si no és al sac i ben lligat...

FINESES PEL NOSTRE BATLLE

El nostre batlle, ho hem dit sempre, mereix totes les fineses quan es tracta de considerar-lo el millor alcalde que ha tingut Agramunt, entre molts altres aspectes, en el que es refereix al seu arranjament. Un dia foren les fonts, ara són les papereres. Qui es proposa dur endavant aquestes petites coses, junt amb d'altres de molt més sorolloses, mereix el respecte i l'estima de tothom.

PRIMER DE MAIG

Aprofitant la festa, els qui intervingueren a la cantada de les caramelles —per una banda— i els qui van protagonitzar la cantada de les corals —per una altra banda— organitzaren excursions llurs, que si bé

Segueix a la plana 9

EXPOSICIÓ RETROSPECTIVA

Amb el patrocini de l'Ajuntament de la Vila i la col·laboració de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, va tenir lloc a la Biblioteca d'aquesta darrera entitat l'anunciada exposició "De l'Agramunt pretèrit" durant els dies de l'11 al 14 d'abril, Setmana Santa i Pasqua. A l'esmentada exposició hi podríem aplicar perfectament aquella antiga dita agramuntina: "Hi ha de tot com a la botiga'l Plana". Al meu veure la gran varietat de temes és un dels mèrits que tingué, i a la vegada cal tenir en compte l'enorme participació popular en l'aportació de material, més de tres-cents elements catalogats. Resumint: molt, variat i per a tots els gustos.

L'èxit de públic fou extraordinari i no baixaren de mil cinc-cents persones les que acudiren a contemplar aquell paperam que evocava un passat, més o menys reulat, de la nostra Vila i de les seves institucions. A més de quatre se'ls va acabar al bo i cap dia es pogué tancar a l'hora fixada, perquè no era pas qüestió de treure la gent a empentes. Sobretot la secció de fotografies era "gormanda" i convidava a passar-se una bona estona intentant localitzar —fins i tot s'usaren lupes— cares conegudes que unes dècades endarrera feien més goigs que no pas ara. Sense exagerar moltes vegades calia fer cua per atansar-se a l'objectiu que desvetllava curiositat i nostàlgia, principalment a la gent gran.

Si per seguir l'exposició atentament calien hores, mal podem donar una idea completa de la mateixa en aquest paper i solament farem un resum.

Fotografies —moltes fotografies— dels carrers i afores de la Vila, de manifestacions culturals, folklòriques i esportives, festes de Sant Antoni, caramelles, cors i orfeons, grups escolars, etcètera. Programes —molts programes— de l'Ajuntament, "La Barretina", el Casal i altres antigues entitats. Exemplars de periòdics editats a la Vila en el que va de segle i retalls de premsa forana referents a Agramunt. Publicacions i documents municipals, de la parròquia i altres entitats. Llibres relatius a la Vila publicats per agramuntins.

La fotografia més antiga: una de la Banda Municipal d'Agramunt del 1890; les més tètriques: unes de la Vila bombardejada; la més emotiva: el reportatge del lliurament de la "Cruz Laureada de San Fernando" al soldat agramuntí de la lleva del 21, en Bartomeu Roig, pel seu heroic comportament a les guerres d'Àfrica. El document més interessant: el Llibre d'Actes de la desapareguda Germandat de la Sang de Nostre Senyor Jesucrist, començat l'any 1814; el més insòlit: els comptes que va presentar al poble el senyor Garcia, alcalde durant la Dictadura, el qual a més de realitzar nombroses obres i abonar més de cent-mil pessetes de deutes anteriors, encara es va permetre el luxe de suprimir els Consums durant un any i mig; el que té més esdevenidor històric: la partida de baptisme, al 1834, de l'agramuntí P. Josep Gras i Granollers, al qual es segueix causa de beatificació. El Programa més vell: un d'oficial de la Festa Major de l'any 1908; el més suggestiu: un de "La Barretina", del Carnaval de 1936, que per les fotos que exhibeix demostra que estaven bastant "promocionats".

Capítol apart es mereix un mini-museu dels torrons d'Agramunt, amb estris, fotos i publicacions referents a llur elaboració. Enfront, una tovallola teixida l'any 1870 donava fe de la traça dels nostres teixidors. Per completar la trilogia artesanal agramuntina, llàstima que no fos possible exposar quelcom referent a la xocolata. També cal una menció especial per la creu i altres objectes de culte, tots de plata treballada, cedits pel poble de Coscó. Flanquejaven la sala centenària bandera del Sometent i la magnífica bandera de l'antiga Congregació Mariana, dues joies històriques de la nostra Vila, si bé de signe diferent.

Una part dels visitants accediren a posar llur signatura, i alguna que altra frase elogiosa, en uns plecets posats a la disposició de la concurrència. S'aplegaren més de cinc-cents firmes.

A tots els col·laboradors de l'exposició se'ls féu obsequi d'una artística reproducció. Es tracta d'una vista panoràmica de la nostra Vila realitzada per un francès al segle XVII. Per cert que si algú està interessat en adquirir algun d'aquests gravats, a les llibreries de la localitat en trobaran a la venda.

Lluís PONS SERRA

Relació de persones i entitats que han col·laborat a l'Exposició «De l'Agramunt Pretèrit»

C. P. V. A. Casa de Cultura
Miquel Solans Carabasa
Juan Vilarasau
Josep Mª Mayoral
Ramon Vicens
Ramon Marsà
Josep Penella
Josep Jovell
Francesc Domingo Joval
Miquel Potrony
Maria Vila de Castellà
Pascual Castellà
Casal Agramuntí
Pere Brils Solé
Lluís Pons Serra
Pere Mora Giribet
Maria Boncompte Vda. Marquilles
Modest Puigpinós
Maria Lluelles de Carrera
Isidre Marsà
Lola Puigpinós
Fernando Ros Pijoan
Jaume Santacreu Tarragona
Esperança Llovera Soldevila
Josep Mª Gené Roset
Miquel Solanes Rovira
Carme Cranés
Josep Rovira Feinó
Jaume Cots Solé
Pere Bernaus
Juan Escolà Pla
Pau Ros Estany
Domingo Roig
Religiosos Concepcionistes
Francesc Miralles Rubies
Magdalena Pla Vda. Sala
Frederic Garrabou
Irene Panadés
Carme Badia
Vicens Escolà
Pere Roig Mora
Josep Gassó
Josefina Viladot
Joan Ribalta
Teresa Torres Clos
Jaume Bonet Boix
Maria Ros Lluelles
Carme Solé Añé
Sr. Viladàs
Josep M.ª Sans Xandra
Pere Vilalta Solé
Ramon Figuera
Ramon Amigó
Jesús Solé
Miquel Santesmases
Joaquim Felip
Emili Torrents
Josep M.ª Inglès Mortés
Joan Fa Solans
Josep M.ª Roqué Mora
Poble de Coscó
Sr. Rector
Sr. Vicari
Ajuntament
Joan Cufià
Silvestre Bonet
Gaspar Vicens
Joan Pallejà
Angela Vila
Tomàs Vicens
Manuel Mazón
Ramon Ribera

GRANET DE PEBRE

per Josep Farreny

SÓN ELS MILLORS!

A Henri Lefebvre el sociòleg.

El ferrer
no pot llusiar
les relles en fred.
Però la ment
no és de ferro.
Es pitjor a vegades,
mes per no voler
que per no poder.
Sereu, vulgueu o no,
motiu de burla
per altri.
Potser us escoltaran
però no entendran,
suposa massa esforç.
Portats pel seu
instint civilitzat,
deixeu que entre ells
es consolin i diverteixin,
alegrin i felicitin.
No fan cap mal.
No hi tenen dret potser?
No sigueu tant cínic!
Calleu si podeu doncs!
Feu el favor!

Maig del 1974.

Asamblea de la Hermandad de Labradores

El día 21 de abril y en el "Foment Parroquial", se celebró la Asamblea anual ordinaria de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos de Agramunt. La inclusión en el orden del día del coto de caza, motivó que la asistencia fuese más numerosa que en otras ocasiones.

Detallamos a continuación lo más sobresaliente de las cuentas presentadas: Gastos totales de la Hermandad durante el año 1973: 446.750'30 pesetas. Presupuesto total para el año 1974: 737.658'20 pesetas. Cantidad que percibirá la Hermandad durante el presente ejercicio en concepto de participación en la cuota sindical: 212.483'— pesetas. Derramas acordadas para el año 1974: 10'50 pesetas Ha. para gastos ordinarios y 32'50 pesetas para gastos especiales. Hay que añadir otra derrama de 35 pesetas, con destino al arreglo de caminos, que se compensará con el importe de lo que correspondería de la caza.

Memoria de actividades y plan de actuación, como de costumbre: arreglo de caminos, formalización y trámite de documentos oficiales, etcétera. El plato fuerte fue el asunto del coto y especialmente el problema de los conejos de monte, que tantos perjuicios causan a los sembrados. Se recordaron las laboriosas gestiones efectuadas para poder atacar a los conejos mediante hurones, que, al conseguirlo sólo a finales de campaña, si bien fue un gran remedio en ciertas zonas, en otras no se obtuvieron resultados tan satisfactorios, particularmente en lugares donde el terreno es propicio a las grandes madrigueras. Y se dijo, por enésima vez, que el ataque a los conejos debería iniciarse al comienzo de la temporada. Nota positiva fue que se comunicó por parte de la Hermandad, que está a disposición de los propietarios el importe del arrendamiento del coto durante la campaña 1972-73, que corresponde a 35 pesetas Ha. Tras un amplio debate y la confrontación de varias opiniones, se decidió por mayoría aprobar la derrama mencionada anteriormente.

Al margen de la Asamblea, resultó muy interesante la intervención que hizo públicamente el presidente de la Sociedad de Cazadores local, el señor Luis Pons Capacés. Siempre es digno de elogio el dar la cara, mayormente cuando se trata de un asunto complejo y polémico como este del coto. Tras un vivo debate se llegó a la conclusión, en principio, que la Sociedad de Cazadores se comprometería a perseguir los conejos, en los lugares donde fueran perjudiciales, a juicio de una comisión de la Hermandad que atendería las quejas o demandas de los agricultores afectados. El acuerdo será firme cuando la Sociedad de Cazadores haga suyo oficialmente y por escrito, todo lo que su Presidente aceptó allí verbalmente.

REDACTOR

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales
ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público
TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a
EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES *Viladós*

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

CHOCOLATES JOLONCH

LA NOSTRA GENT

En Josep Fitó i Vicens

—Data de naixement?

—**21 de juny del 1929.**

—Lloc de naixença?

—**Bellcaire d'Urgell, on els meus pares tenien arrendada una finca.**

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—**Des de l'any 1938.**

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

—**Fins als 14 anys a les Escoles Nacionals d'Agrumunt i tres anys als Escolapis de Tàrrega, on vaig fer el comerç.**

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—**Durant les vacances ajudava als meus pares en les feines del camp i en acabar els estudis, o sigui als 17 anys, em vaig dedicar de ple a l'agricultura.**

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—**El treball agrícola i des de fa uns anys la dedicació a nivellacions de terrenys.**

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—**M'agrada la música, especialment la "sarsuela". També els esports i principalment el futbol.**

—En practiqueu alguna?

—**Sempre que puc escolto música i a ser possible, no em deixo perdre cap representació de "sarsuela".**

—Per quins països heu viatjat?

—**Pel nostre, Andorra i Marroc, on vaig fer el servei militar. I dintre la península, Madrid i la meitat sud de la mateixa.**

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—**La premsa periòdica provincial i revistes nacionals relacionades amb l'agricultura.**

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—De jove havia pertangut a penyes esportives. Des del 1967 al 1974 he format part de l'Ajuntament d'Agramunt, durant cinc anys segon tinent d'alcalde. Des de l'any 1963 sóc a l'"Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos", amb el càrrec de President des del 1966.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—L'aspecte econòmic el veig bé, es pot treballar i la gent es guanya la vida; això pel que fa referència a la indústria, perquè l'agricultura ha decaigut una mica, hi ha la moral baixa degut als augments dels costos de la producció que no es veuen compensats pel preu de venda dels fruits.

El cultural també està bé, sobretot d'ençà de l'Institut.

L'esport el veig parat i em sembla que és una de les coses que no rutilen tal com caldria.

Un dels inconvenients que veig per a la bona marxa d'un Ajuntament són els tràmits burocràtics que s'han de realitzar per poder fer les coses que els membres de la Corporació desitjarien. Per altra banda, em consta la bona voluntat i interès de tots els qui formen l'actual Consistori, de cara a millorar la població en tots els aspectes.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—Pavimentar carrers, millorar instal·lacions d'aigües i clavegueres.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Si en la part agrícola hi hagués remei, totes les altres coses sembla que tenen tendència a anar millorant per natural.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Durant aquests anys que he viscut més directament els problemes del poble, he procurat adaptar-me a cada circumstància, sempre buscant la solució més

idònea. Però en canvi, em costa d'acceptar la irresponsabilitat d'un sector de la joventut. M'agrada la llibertat; però reglamentada.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—Hi ha tanta gent que podria anomenar que prefereixo no citar-ne cap. Ara bé, si en lloc de persones hagués de citar sectors de la població, posaria de relleu la PAGESIA, que des de sempre ha fet i fa molt per Agramunt i, en canvi, no es fa sortir gaire sovint.

El Club de Tennis

El dia 28 de març de 1974 el Club de Tennis Agramunt fou inscrit en el Registre Nacional de Clubs i Societats Esportives, de la Delegació Nacional d'Educació Física i Esports. I la Real Federació Espanyola de Tennis també prenia nota de la constitució del club agramuntí. Per ampliar la informació, deixant de banda rumors i veus volanderes, m'ha semblat oportú acudir a la font, i en aquest cas la «font» és en Jordi Argelich Pla, principal promotor i primer President del Club. En Jordi és jove i simpàtic, i et captiva de seguida -almenys a mi- el seu aspecte inconfusible de bon noi. A més l'Argelich ha lograt quelcom difícil entre nosaltres: mobilitzar persones i, sobre tot, diners. Ell, modestament, puntualitza:

—*Des del primer moment vaig comptar amb la col·laboració, eficaç i entusiasta, d'en Joan Garrabou Brils i i d'en Joan Añé Sala.*

—¿Quants socis sou?

—*Som 88 socis i entre d'altres hi trobem deu senyores, una dotzena de senyoretes i una vintena de nois solters.*

—*Es fa difícil creure que vuitanta vuit agramuntins pertanyuin tots a una determinada categoria social. En Jordi ens ho acabarà d'aclarir:*

—*Entre els socis hi ha gent de tots els estaments, perquè l'afició al tennis no és exclusiva de cap classe social. A més les quotes anuals són variades i assequibles: 300 pessetes les infantils; 800 pels joves i noies; 1000 les senyores i 2000 els senyors.*

—*Ben cert que llegir el diari cada dia ja resulta més car que ser soci del Club de Tennis; i també fer un café en havent dinat. ¿I els socis fundadors?*

—*Disset socis s'han compromés a abonar 25.000 pts amb les quals tenen pagades les quotes durant quinze anys i se'ls reconeix el dret a formar part de la Junta directiva, com a membres nats, al costat dels elegits reglamentàriament. Altres han aportat quantitats infe-*

riors i en tots els casos es tracta, pràcticament, de quotes a la bestreta.

—Quins tractes us ha fet l'Ajuntament?

—*Ens ha cedit per cinquanta anys, mitjançant contracte, un espai del Camp Municipal d'Esports, i entre altres condicions ens exigeix que no es pugui negar l'entrada a ningú, en la forma habitual als altres locals públics.*

—¿Quin pressupost teniu per les instal·lacions?

—*Tenim un projecte tècnic que comprés quatre pistes i un botador, amb vestuaris i serveis i una gran terrassa, per un import total de més de dos milions de pessetes; però de moment construirem dues pistes, aprofitant els serveis i casetes actuals.*

—¿Disposeu dels diners necessaris?

—*Les obres immediates importaran unes 800.000 pts i disposem d'un 70 % d'aquesta quantitat. Pel que falta acudirem al crèdit i gestionarem subvencions. Probablement s'hi començarà a treballar la segona quinzena de maig.*

A iniciativa de l'Argelich s'iniciaren les gestions pel Club de Tennis a l'agost de l'any passat. El procés ha estat laboriós i tampoc han faltat entrebancs, dubtes i malentesos, els quals una vegada aclarits han servit per posar de relleu la bondat de la idea i l'encert del plantejament. Seria molt bonic que els organismes oficials ho paguessin tot de bon principi; però en opinió dels promotors, la primera empena econòmica cal que la donin els interessats; després ja es procurarà aconseguir totes les ajudes possibles. Acabo recordant que el plaç per ingressar al Club de Tennis sense pagar drets d'entrada, acaba el dia deu de juny.

PONS

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Avda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

QUADERN — Ve de la plana 3
tingueren un punt de partida diferent —nord i sud de la plaça del
Mercadal— coincidiren en la meta final: "Safari de Río León". És curiós
de constatar, una vegada més, la insolidaritat del país.

FESTA DEL LLIBRE

La diada de Sant Jordi s'ha celebrat amb una certa timidesa. S'han
comprat llibres, perquè Agramunt té bons lectors. Però gairebé ningú no
fa res per a exaltar aquesta festa tan nostra. No podem evitar el record
del malaguanyat senyor Joan Viladot quan un any —abans de la guerra—
potencià ell sol la Festa del Llibre sota la llinda de la llibreria Pera, on
llegí una conferència sobre literatura catalana. A veure si ens aninem,
que de no tan lluny ens ve l'agradosa recordança d'en Farreny i companyia
tocant sardanes i oferint roses sota el coberts de casa la Vila...

COMIAT

Es un fet: el notari Bisbal deixa Agramunt i se'n va a Penyíscola.
Malgrat la seva curta estada entre nosaltres, el senyor Miquel Angel Bisbal
deixarà un immillorable record. Bona sort en la nova notaria. Ara se'ns
acut una pregunta: ¿qui vindrà a substituir-lo?

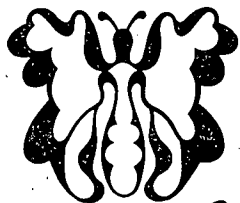
SIÓ

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

ACAPULCO

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**

AVDA. DE LERIDA Nº11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crich)

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

Electrónica URGEL

ELECTRODOMÉSTICOS

Les ofrecen sus servicios

Guimerá, 14

AGRAMUNT

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE ABRIL

NACIMIENTOS:

David Utges y Solé	dia 8
Daniel Delgado y Espinal	> 7
Ana Nuria Bertrán y Mitjavila	> 16
Eduardo Sorribes y López	> 25
Sara Valero y Carrión	> 29

DEFUNCIONES:

Manuel Ortiz Fernandez	63 años	dia 13
Agapito Marquez Juarez	53 años	dia 14
Esteban Puighermanal Juvany	93 años	dia 15
Rosa Vila Barlabé	69 años	dia 19
Estrella Marsá Gomá	76 años	dia 20

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE ABRIL

Día 2	1	litros m. ²
> 4	1	>
> 5	0'3	>
> 10	4'2	>
> 11	1'2	>
> 12	2'2	>
> 13	5'6	>
> 14	1'7	>
> 19	1'4	>
> 26	0'9	>
> 27	0'4	>
> 29	2'2	>

Total 22'1 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

Constitució de la Penya Barcelonista

La "Penya Barcelonista" d'Agramunt i Comarca va néixer oficialment a la vida el dia 16 del mes de març del 1974, quan en el Govern Civil de Lleida fou inscrita al Registre Provincial d'Associacions amb el núm. 163. Constitueixen la primera Junta Directiva els següents senyors: President: Ricard Vicens Borges. Vicepresident: Ramon Areny Castellà. Secretari: Francesc Ros Vila. Vice-secretari: Pere Brils Solé. Tresorer: Ramon Coscollola Vilaró. Comptador: Francesc González Fort. Vocals: Josep A. Alcalà Llop, Francesc Vilella Grau, Pau Llovera Viladrich, Gabriel Ortiz Xandra, Pere Riera Montañà, Ramon Puig Granés i Isidre Solé Martínez.

ACTIVITATS

S'està cercant un local adequat per tal d'establir-hi el domicili social. D'ençà de la seva constitució, cada vegada que el Barça ha jugat al seu camp s'han proposat als socis entrades i mitjans de locomoció —als qui no tenen cotxe propi— per tal de traslladar-se a Barcelona, amb una mitjana de setanta cada vegada.

VISITA AL SR. MONTAL

El dia 20 de març la Junta en ple de la Penya, acompanyats del senyor Alcalde de la Vila, Josep Maria Inglés i del senyor Narcís de Carreras (fill), el qual s'havia unit a ells incondicionalment, visitaren el senyor Agustí Montal, President del Futbol Club Barcelona. L'entrevista tingué lloc a la sala de juntes del Club barceloní.

El senyor Vicens, president de la Penya, exposà el motiu de la visita que no era altre que lliurar al Club de Futbol Barcelona l'acta de constitució de l'entitat que, amb el vist i plau del President blau-grana, s'anomenarà "PENYA BARCELONISTA D'AGRAMUNT I COMARCA". A la vegada, el senyor Vicens féu a mans del senyor Montal el carnet de president honorari de l'Associació, i el president del Barcelona, lliurà al senyor alcalde d'Agramunt el carnet de vicepresident honorari de la Penya.

El senyor Montal va agrair efusivament la distinció i igualment va fer-ho el senyor Inglés, alcalde d'Agramunt. El senyor President blau-grana s'interessà pel nombre d'afiliats que formen part de la Penya, els quals són aproximadament uns dos-cents, oferint-se incondicionalment per assistir a l'acte oficial de la inauguració de l'entitat, per lliurar personalment l'estendard i compartir amb els aficionats l'alegria de la festa. El senyor alcalde d'Agramunt li agraf anticipadament la visita que en un principi es fixà per als mesos d'estiu.

Acta seguit, el senyor Montal donà instruccions al senyor Ferran Riba, secretari del Club, per tal que siguin ateses les peticions formulades pels directius de la nova Penya, relatives a carnets de soci, sollicitud d'entrades per als partits de futbol a celebrar en el Nou Camp, aparcatament d'autocars, projecció de pel·lícules de partits disputats pel Club, etcètera.

Abans de donar per acabada la visita, el senyor Vicens obsequià al senyor Montal amb alguns fabricats d'Agramunt, corresponent aquest darrer, agrait, amb diferents obsequis allegòrics del Club, que féu a mans del senyor alcalde per ésser repartits entre tots els assistents. La visita acabà comiadant-se tots efusivament en un ambient de gran cordialitat.

BARCELONISTA

EL CASAL ÉS NOTÍCIA

El divendres, dia 26 d'abril, la Junta del Casal convocà una reunió extraordinària per tal de tractar exclusivament "reglamentar el acuerdo de la última reunión general, en lo que afecta a los Jubilados". Hi assistiren una cinquantena de socis. Recordarà el lector que a la reunió general ordinària del dia 24 de febrer s'aprovà per majoria la següent proposició: "Que a partir de esta fecha se permita el ingreso y la permanencia en los locales de la Sociedad, a todos los agramunteses jubilados del trabajo, sin exigirseles la condición de socio ni el pago de cuota alguna". Es tractava d'obrir les portes i els braços als jubilats, com una mostra d'afecte i homenatge pràctic a la vellesa, persuadits que els perjudicis econòmics serien mínims i es veurien compensats pel benefici moral que tal generositat suposava. Però la bona fe proposa i el càlcul Interès disposa. La nova Junta Directiva, a la vista dels resultats de les primeres setmanes, va considerar que l'aplicació al peu de la lletra d'aquell acord lesionava els interessos econòmics de la Societat, tota vegada que podien aprofitar-se'n socis benestants, i sense perdre temps va convocar una reunió amb la finalitat esmentada.

Oberta la sessió, les manifestacions del senyor Bergués, president del Casal, van demostrar que més que reglamentar al detall l'acord del 24 de febrer, es pretenia enfocar l'assumpte d'una altra manera. Per això algú va suggerir que el més pràctic i reglamentari seria anul·lar l'acord anterior i després prendre'n un altre. Així es féu i per ampla majoria fou deixat sense efecte l'acord del 24 de febrer i aprovat el següent: Que tots els socis que estiguessin al corrent de llurs quotes, jubilats o no, i es consideressin en necessitat, poden demanar a la Junta que els faci francs de les quotes i la Junta estudiarà el seu cas.

★ ★ ★

Cal posar de relleu que fa poc, el soci fundador, senyor Josep Maria Roqué Mora cedí a la Societat, gratuïtament, tots els seus drets i aportacions de fundador. Si aquesta generositat tingués imitadors, algun problema de la Societat es solucionaria. Enhorabona, senyor Roqué!

REDACTOR

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

¿Por qué amo a mi Pueblo?

El alma que Dios nos dio en su creación, lleva en sí una fuerza que expresándola en palabras, la denominamos amor, aunque se puede amar varias cosas a la vez, el principal amor del hombre es el amor al pueblo, al pueblo en que los primeros días de su vida, vio la grandeza de Dios reflejada en todo cuanto a su alrededor existía y en el que aprendió a hablar, leer e instruirse, para que después, ya en edad avanzada, poderse presentar y convivir con el resto de la humanidad.

Si nos hacemos la siguiente pregunta ¿por qué amo a mi pueblo?, encontraremos un sinnúmero de contestaciones adecuadas para ello; yo amo a mi pueblo porque es mi pequeña patria, es mi cuna y es mi mejor amigo.

Es mi pequeña patria porque tuve la dicha de nacer en él, así como cualquier hombre ama a su querida patria, yo como español amo a España; que es la madre de todos cuantos españoles vivimos en ella; pero este amor patriótico se irá descomponiendo en las siguientes formas; amor a la región a que se pertenece, amor a la provincia y amor al pueblo, por ser el lugar en que nos hemos criado e instruido y por fin amor a la familia. Es y será mi cuna por ser en el que vi por primera vez la luz del sol, sumergido entre los manteles de una cuna y escuchando atento unas canciones amorosas y llenas de cariño, al solo ritmo de alguna ráfaga del acariciante viento que a mi alrededor pasaba; y será mi cuna porque cuando llegue el momento de separar mi alma de él, dará reposo hasta el fin de la humanidad, al cuerpo que Dios nos dio, en nuestra creación.

Y es y será mi mejor amigo, porque en él siempre encontraré el cariño de mis semejantes cuando lo necesite, y los buenos consejos que me habrán de ayudar en mi peregrinación sobre la tierra, él será y es para mí mi protector y un padre bienhechor.

Cuando yo me ausenté de mi pueblo, fue, cuando más sentí ese gran amor, pero me enorgullecí al poder explicar sus grandes obras de arte y un sinnúmero de cosas y cualidades que posee, cuán grande es, sus casas, qué viejas, pero qué llenas de vida están, cuántas cosas, guerras, revoluciones, disputas y alegrías habrán contemplado, se refleja en su rostro y en su mirada, y esos fértiles campos que le rodean y le dan el pan para alimento de sus hijos, y esos árboles que los calientan cuando los fríos invernales se dejan sentir, sí, cuán grande es mi pueblo.

Pero todo ser querido sufre sus tragedias, por la ambición que domina a los hombres, se vio destruido, derrumbado y humillado, aquella guerra civil, vio morir en su seno a sus hijos, los vio padecer de hambre y un sinnúmero de miserias, mientras él sin poderles prestar ningún auxilio, se veía derrumbado, humillado y abandonado, aquellas viejas casas eran destruidas, aquellas que habían presenciado tantas tribulaciones, ahora tocaba a fin su existencia y eran los hermanos de sus propios hijos quienes les destruían y todo por el odio y la ambición; cuán necios son los hombres, su corazón debe pensar.

Pero ya pasados todos estos desastres, y cuando ya calmadas todas esas ambiciones, llegaron sus hijos, sin poder reprimir un gesto de angustia, al ver destruido, todo cuanto en su vida habían querido al pueblo y con él su hogar, no obstante este amor que sentimos hacia nuestro pueblo, se ha manifestado poniendo todo cuanto está de nuestra parte para reconstruirlo y servirlo con la ayuda de su madre y nuestra madre, la Patria, y ya sólo quedan en él algunas huellas de la horrorosa lid que van siendo borradas, a fin de que quede jubiloso y lleno de vida y perdure a través de los siglos como un ser inmortal.

Francisco FARRAS

Ascensión. (República Argentina)

NOSALTRES

*Nosaltres,
que anem vivint, entre les trampes
de la velocitat,
i ens assequem la suor freda
en el recer d'un camí verge
pensant que no ens espïen...*

*Nosaltres,
que assedegats
ens aturem a l'ombra
d'algun desmai,
i vora el rec
amb amorosos dits
sabem pentinar l'aigua
que marxa sola i lliure,
contenta
d'haver besat els llavis*

*si en la verdor dels arbres
hi niuen els ocells...*

*el vent de la tardor,
les mans gelades de l'hivern,
han d'assecar la vida?*

*Si fulles grogues
hem de saltar la captererra,
el camí fred ha d'aturar la passa?*

*Si som llavor,
per què no creure i esperar
una altra primavera?*

Gregori SATORRES

ALS NOSTRES COL·LABORADORS

Als senyors Gabriel Sans i Pere Parcerisa i Santacreu, els preguem tinguin una mica de paciència. Les seves col·laboracions seran publicades a mesura que l'espai disponible ho permeti. Gràcies per tot.

Anunciem a tots els lectors que el proper número sortirà un resum de la Fira - 74

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA DEL REMOLQUE

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Abril, adoptaron los siguientes acuerdos.

PADRONES DE ARBITRIOS

Fueron aprobados los Padrones de exacciones municipales que nutren el Presupuesto Ordinario de Ingresos de este Ayuntamiento para el actual ejercicio de 1974, siguientes:

- 1.º Recogida de basuras
- 2.º Alcantarillado
- 3.º Inspección de motores
- 4.º Tribunas y toldos
- 5.º Desagüe canalones
- 6.º Tránsito de perros
- 7.º Puertas que abren al exterior
- 8.º Letreros
- 9.º Entrada de carruajes
- 10.º Solares sin edificar
- 11.º Solares sin vallar
- 12.º Conservación Cementerio Municipal

INVENTARIO BIENES.

También se acordó aprobar por unanimidad el Inventario de Bienes Municipales, redactado por Secretaría con fecha 15 de los corrientes.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Antonia Prieto Hurtado construcción de pisos en la casa de su propiedad, sita en calle Instituto.

A D. Ramón Creus Boncompte, pavimentación bajos casa calle Capilla

A D.ª Teresa Sans Boncompte, obras interiores en casa calle Sió.

A D.ª Natalia Guau Gomá, sustituir puertas en almacén calle Zapatería.

A D. Ramón Gili Cases, obras interiores en la tienda de D. Marcelino Rigatte, en Plaza Mayor.

A D. José Marsá Corominas, construir acera frente local Avda. A. Ros.

A D. José Lecha Reixachs, colocar canaleras tejado casa en Estudios Viejos.

A D. Ramón Penella Ramón, por idem en igual calle.
A D. José Prat Marsol, ampliación ventana en casa Avenida J. Mestres.

A D. José Martorell Badía, construcción interior de dos pisos en Avda. M. Jolonch.

A D. Francisco Torres Fa, ampliar ventana en casa calle Merced.

A D. Emilio Martínez Llorens, obras interiores en casa calle Calabaza.

A D. Emilio Hernández Gómez, construcción acera frente su casa en Arrabal San Francisco.

A D. Pedro Limas Sánchez, construcción de una tribuna en casa calle Castillo.

A D. Gabriel Ortiz Xandre, obras interiores en el local sito en Avda. J. Mestres.

A Hnos. Cluet, reconstrucción de parte de la pared que circunda el huerto en camino Mafet

A D. José Farré Trepas, para vallar parte de la finca sita en Bajada Lavaderos.

A D. Jaime París Torra, construcción de un almacén en Arrabal de Puigvert.

A D. Daniel Lluch Juliá, conectar canaleras de la casa sita en calle Calabaza, a la red general alcantarillado.

A D. José M.ª Panadés Pont, colocación de un letrero luminoso con la inscripción «Restaurante».

A D. Ramón Borges Vendrell, adición de dos viviendas en patio sito en Avda. J. Mestres.

A D. Ramón Llanes Creus, cubrir terraza en casa Arrabal San Francisco.

A D.ª M.ª Carmen Escolá Boncompte, reparación terraza en Avda. J. Mestres.

A D. José Porta Vall, construcción depósito agua granja sita en Asgous.

TOMA AGUA.

A D. José Alós Guillaumet en corral Arrabal de Puigvert.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se han aprobado varias por un total de 812.730 pesetas.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería

sañas

Sió, 29

AGRAMUNT

SUPLEMENT
N.º 2

Informe-petició d'un grup de pagesos de la Ribera del Sió, sobre la inadequada conjuntura del preu oficial del blat i del preu de garantia de l'ordi.

Abril del 1974

PRESENTACIÓ

L'estudi sobre la problemàtica cerealista que presentem al lector de SIÓ, ha estat obra d'un grup de pagesos de la Ribera del Sió. Identificades amb el que ací s'exposa, les Germandats Sindicals de la Comarca l'han fet arribar fins a les altes magistratures de l'Estat. Posteriorment la majoria de Germandats Sindicals de la província i d'altres de la resta d'Espanya que tenen els mateixos problemes, s'han solidaritzat amb l'esmentat estudi i n'han enviat còpies a la Presidència del Govern i als Ministeris d'Agricultura, Hisenda i Relacions Sindicals.

L'estudi comprèn quatre parts, la primera es refereix al preu del blat i al dels productes que intervenen en la seva producció, i evolució de l'un i la dels altres. En segon lloc, s'estudia la relació preu-blat, preu-pa. Tercerament es comenta la conjuntura internacional del comerç dels cereals i s'acaba amb unes conclusions que, a la vegada, són una petició d'auxili, gairebé desesperada, per a la nostra agricultura.

El tema és interessant i a la Redacció de SIÓ li ha semblat oportú tractar-lo en unes planes especials dedicades exclusivament al tema agrícola referit a la nostra Comarca de la Ribera del Sió.

EL FET

Davant la difícil conjuntura que va travessant el productor blader, intensament agreujada els darrers anys, aquest grup d'agricultors en íntima comunió i constituint-se en portantveu de la problemàtica d'aquesta zona cerealista, ha decidit esquematzar aquesta breu perspectiva que plasma amb nitidesa la difícil situació econòmica de les seves gents, provocada, essencialment, per la crònica estatificació dels preus del blat.

Si els agricultors ens hem diferenciat, ha estat precisament pel nostre treball callat i laboriós. Ens agrada la nostra professió i som conscients de la labor encomanada en el desenvolupament del país (Recordem que en dues dècades hem transformat una Espanya famolenta de pa en una altra capaç d'exportar blat. Això ens alegra i ens enorgulleix).

Ara bé, la nostra economia té uns límits i la nostra situació actual és tan precària que, trencant motllos, llancem una crida d'alerta perquè, tant l'Administració com l'opinió pública, es constitueixin en jutges de les nostres peticions.

1er. PREU DEL BLAT.

Afirmem rotundament que l'actual preu del blat, igualment que l'aprovat per la propera campanya 1974/75, estan totalment desfassats en relació a l'increment dels costos de producció.

Aquesta afirmació no és de cap manera lleugera, aventurada, ni utòpica, i sí el fruit madurat de llargs anys de silenci.

Vegem una simple anàlisi de l'evolució dels preus des de l'any 1965 del nostre sector agrícola i els corresponents percentatges d'increment. Paral·lelament, comparem l'evolució dels preus del blat.

(Preus mitjans vigents a la nostra zona. Els de l'any 1974 corresponents al present mes d'abril).

MAQUINARIA AGRÍCOLA	Any 1965 (ptes.)	1974 (ptes.)	Increment (%)
Recol·lectora importació (3'6 m. tall)	650.000	1.280.000	92'30
Tractor importació	275.000	510.000	84'45
Remolc hidràulic	52.000	95.000	82'68
Sembradora	17.000	35.000	105'88
Tractor Nacional	186.000	307.000	64'51
ADOBS	1965	1974	Increment
Complex 12-24-12	5'65 ptes. qlg.	8'50 ptes.	50'53%
Nitrat Amònic 26%	4'60 ptes. qlg.	7'— ptes.	52'53%
Nitrat Amònic 20'5%	3'50 ptes. qlg.	5'80 ptes.	65'71%
HERBICIDES			
Simple (300 g. d'àcid)	45'— ptes. l.	75'— ptes.	66'66%
CARBURANTS			
Gas-oil agrícola	3'42 ptes. l.	6'50 ptes.	90'05%
Oli H. D.	27'— ptes. l.	53'— ptes.	96'—%
SALARIS			
Peó agrícola	145'— ptes./d.	360'— ptes.	148'27%
Tractorista	175'— ptes./d.	400'— ptes.	128'56%
Salari mínim	60'— ptes./d.	225'— ptes.	275'—%
REPARACIONS			
Preu hora/taller	70'— ptes.	140'— ptes.	100'—%

PREUS DEL BLAT PRODÛIT NORMALMENT A LA NOSTRA ZONA

Preu ptes./qlg. pagat des de juny a octubre, sense inclur bonificacions ni primes d'emmagatzematge: 6'30 ptes./qlg. el 1965; 6'60 ptes. el 1974. L'increment ha estat de 4'77%.

FUTURS PREUS (a partir del juny). Aprovats pel decret 249/1974 de 31 de gener per a la campanya 1974/75 = pessetes 7'43. L'increment ha estat del 17'88%.

Indubtablement la columna dels increments ens mostra amb extremat realisme la incoherència entre costos de producció i preus de venda del blat.

2on. RELACIÓ PREU BLAT — PREU PA.

El preu de venda del pa no ha significat un augment del blat.

PREUS DEL PA

Peça de quilogram: l'any 1965, 9,40 ptes.; l'any 1974: 16,— ptes.; increment: 70'21%.

(Recordem l'increment del preu del blat: 4'77%).

L'arcaica explicació d'un control estabilitzat del preu del blat a fi d'evitar una pujada del pa, avui no pot convèncer.

Recentment, al desembre de l'any passat, en plena congelació de preus per disposició ministerial, el pa figurava el primer de la llista— vam presenciar atònits l'augment autoritzat de 3 ptes./qlg., la qual cosa va representar no res menys que un 27'07% d'increment sobre l'antic preu congelat.

Actualment, els periòdics han publicat la notícia de l'elaboració d'un profund estudi per part del sector pastisser, a fi de sollicitar un nou augment a conseqüència dels futurs increments en els costos d'elaboració. Una de les raons es fonamenta en la futura pujada del preu del blat autoritzada a partir del proper mes de juny.

3er. ESCASSETAT INTERNACIONAL DE CEREALS.

Davant l'escassetat de cereals i el gran increment dels preus a nivell mundial, els preus oficials del blat nacional han romàs inalterables.

PREUS INTERNACIONALS DEL BLAT

1973 (abril, n.º 442):

5'53 ptes./qlg.

1974 (març, segons "Ceres", n.º 453):

11'69 ptes./qlg.

Increment: 111'39%.

(Segons "Hermandad", n.º 1.258, data 11-4-74, els països del Mercat Comú han aprovat amb data 1 d'abril del 1974, un augment dels preus del blat i l'ordi, en uns percentatges que oscil·len entre el 10 i el 15% sobre els preus existents).

Aquests darrers anys Espanya s'havia constituït en exportadora dels excedents de blat, una vegada proveït el consum nacional. Els preus internacionals, generalment inferiors als nostres, eren una explicació òbvia que impossibilitava un augment progressiu dels preus en relació als costos de producció. Interessava produir blat; però solament el just per al consum interior, ja que les exportacions representaven una càrrega per a l'erari públic.

Aquest any les circumstàncies han canviat i segons formes solvents l'escassetat persistirà en el futur; circumstància que deixa entreveure una autèntica i perllongada demanda en els mercats internacionals.

Paradoxalment els agricultors hem presenciat la desenfrenada demanda com espectadors il·lusionats en un principi, però com a grans derrotats posteriorment.

Davant aquesta perspectiva, constatem i demanem:

CONCLUSIONS

1.ª Ratifiquem no estar d'acord ni amb el preu actual del blat, ni amb el planificat per a la propera campanya. Necessitem un important increment.

2.ª L'obligatorietat de vendes al SENPA ens condiciona jurídicament; acceptem aquesta responsabilitat; però creiem que solament és legítim exigir quan veritablement s'és capaç de donar.

3.ª Al nostre entendre, considerem il·lògic un augment del pa, sense que comporti tal mesura un relatiu augment del preu del blat.

4.ª El preu de garantia de l'ordi, si bé lliure de l'obligatorietat de vendes al SENPA, està totalment desfassat. L'aprovat per a la propera campanya, el considerem insuficient. Per això demanem una adequada i justa reestructuració d'acord amb els costos de producció.

5.ª Alertem a l'Administració de la ràpida disminució de la nostra població activa; essencialment la qualitativa, dedicada a l'agricultura.

6.ª Finalment, destaquem que les nostres peticions no poden basar-se ni conformar-se amb petites subvencions, més polítiques que reals. El nostre sector està massa discriminat per acceptar calmants.

Creiem que la nostra aportació cerealista és necessària com mai i per això no pot constituir utopia demanar una seriosa atenció estatal en la política de preus, si no volem, els espanyols, córrer el risc de dependre periòdicament de l'aportació cerealista exterior.

BREU RESENYA DE LA RIBERA DEL SIÓ

Geogràficament la Ribera del Sió comença al naixement del riu i acaba a la seva desembocadura; però en aquest treball ens referirem solament al territori comprès de Tarroja fins a Montgai, en total uns vint-i-cinc pobles amb la nostra Vila al mig. Les serres que al nord i al sud limiten aquest espai tenen una mica més d'entitat; però al mig de la conca els horitzons són amples, abunden els plans i els serrats d'escassa altura, amb desnivells poc pronunciats.

En un total aproximat de 25.000 hectàrees hi trobem moltes classes de terrenys, des dels saladers fins als de guix. Predomina la terra que els pagesos anomenen "grossa", terres de cos, fortes, la fertilitat de les quals està condicionada a l'abundància d'aigua.

El clima és rigorós i va molt pels extrems: l'estiu és curt i calorós, i a l'hivern el termòmetre baixa amb facilitat sota zero. Les pluges són irregulars, avui tot i demà no res. Per a la collita de cereals el perill més greu és la sequera i per aigua no es perd mai, considerada en conjunt.

Els cultius majoritaris són els cereals, al secà gairebé exclusivament i a l'horta alternant amb farratgeres. Els fruiters ocupen poques extensions i els ametllers tampoc no tenen massa importància, si bé aquest darrer és un cultiu amb esdevenidor.

Gràcies al canal d'Urgell es rega aproximadament un deu per cent del total de la terra cultivable, als termes municipals d'Agramunt, Preixens i Montgai. Puigvert d'Agramunt també té unes 500 Ha. de regadiu a l'altra banda de la serra.

La majoria de les empreses són de tipus familiar. La dimensió mitjana de les explotacions és d'unes 40 Ha. al secà i d'unes 30 Ha. quan hi ha quelcom de regadiu. El grau de mecanització és bastant elevat, sobrepassa amplament la proporció d'un HP per Ha. La potència mitjana dels tractors és d'uns 60 HP.

Els quadres adjunts donaran una idea de la realitat agrícola de la Ribera del Sió.

DISTRIBUCIÓ DE LA TERRA PER CULTIUS:

SECA:

Ordi	50%
Blat	40%
Altres i guaret	10%

REGADIU:

Blat de moro	40%
Blat	20%
Ordi	10%
Alfals	25%
Altres	5%

RENDIMENTS MITJANS

(Mitjana d'un període de deu anys)

SECA:

Blat	2.400 qlg. Ha.
Ordi	2.800 qlg. Ha.

REGADIU:

Blat de moro	7.500 qlg. Ha.
Blat	3.200 qlg. Ha.
Ordi	3.500 qlg. Ha.
Alfals	10.000 qlg. Ha.

VARIETATS CULTIVADES (de major a menor)

B L A T :

Pané 247
Estrella
Splendeur
Champlein

O R D I :

Ager
Hatif de Grignon
Sis carrells
Dos carrells